

נצרי, אותו האיש - עמד בראש המשטרה וביצע בשעת המאורעות.

אחד התקנים האשכנזים שהכניסו במשטרה זו הוא שהורחקו ממנה כל הפקידים היהודים מלבד אחד שנשאר בתור מתורגמן.

התקן השני הוא שמזמן לזמן מסדרים מועצות עליונות של קציני המשטרה ובמועצה זו דנים על האמצעים שצריך לאחוז בהן לפני כל מקרה חשוב. כגון לפני התקלות שונות, לפני הגים שונים וכו'.

במועצה זו משתתפים הקצינים הערבים ולא משתתף בהן אף קצין יהודי אחד.

כלפי חוץ ישנו תירוץ פשוט: המשתתפים הם רק בעלי שלשה ככבים, וכיון שבין קציני המשטרה אין יהודים בעלי שלשה ככבים, לכן אין משתתפים אותם.

אמנם ישנו קצין יהודי אחד בעל שלשה ככבים והוא מר ש. נייטיב, שעלה במדרגה הודות לכשרונותיו המצוינים, ושחצטין בתור חוקר בענינים פליליים מאין

ובשעת הרציחות - ההגנה היחידה היא ביד בני אותו האלימנט המשתתפים ברצח.

כל דרישותנו לתקן את השיטה הזאת נפגשו בקיר אטום.

הזעקה המרה שיצאה מפיו הישוב העברי אחרי מאורעות יגור - הדה נתקל במדבר.

ובכל זאת?

בכל זאת, אנו דורשים ונמשיך לדרוש את דרישותינו, והן:

השתתפות מלאה של יהודים גם במשטרה העליונה, גם במשטרה החשאית וגם במשטרה הרגילה.

ועוד דבר:

הוכחנו לממשלה שזהו אבסורד לאסור על יהודים לשאת נשק להגנתם - במצב זה שאנו נמצאים בו, הנותן את האפשרות לערבים להחזיק מחסני נשק חקיים, מצד אחד בעבר הירדן ומצד שני מעבר לעזה,

והבוקרת שלנו מתכוונת, תסון ולבנין, ונוכל להגדרה: בקרה קונסטרוקציה בית.

מר פורנס הראה התענינות רבה, ולאחר שאלות ותשובות שונות, רשם לפניו את כל דבריו.

אגב שיחתנו עוררנו עוד שאלה חשובה אחת בקשר עם המכשולים שהעתונים פוגשים ע"י הדאר, הסכרנו לו כי רוב העתונים בארץ נמכרים כמחיר של 5 מיל לגליון, והדאר מקבל למשלוח גליון 2 מיל, ז. א. 40% מההכנסה - ברוטו, ומובן מאליו כי תנאים קשים כאלה מכבירים על העתונות, גורמים הוויץ גם לדאר עצמו, כי ע"י המס היקר נמנעים העתונים מלשלוח את גליונותיהם על ידי הדאר.

בזה תמה פגישתנו ומר פורנס אחל לנו הצלחה בהפצת עיתוננו.

כי בשני מקומות הגל מותר לערבים להחזיק נשק בלי שום הגבלה.

הוכחנו להממשלה, שבארצנו הקצוזה ישנה האפשרות לערבים להמציא בכל זמן שירצו נשק לרוב מהמחסנים החקים הגל.

ולכן דרשנו מהממשלה - להתיר ליהודים לשאת נשק להגנתם.

אבל גם דרישה זו נשארה כלי תשובה.

אנו חוזרים ודורשים, שיחירו לנו להגן על חיינו, כי כל זמן שלא יחירו לנו את ההגנה העצמית אין שום בסחון לחיינו ולרכושנו בארץ.

התענה סוף סוף הממשלה לדרישותנו הצודקות וההגיוניות?

אולי יקבל על עצמו מר פורנס להסביר את דרישתנו זו לה משלה?

בית מסחר רפואות א. לאפין

שיש לבן בזול!!!

מפנים אנו את תשומת לב של הארכיסקיטס, החשמלאים, הקבלנים ובעלי התעשיות ויתר הצרכנים - שהזולנו את מחיר השיש הלבן (קלמור) ל"1 לאי עבור כל מסר מרובע - גרנים ושיש איי - ואיטלקי לרהיטים ובנינים, מרצמות מוזאיק, ומדרגות, צנורות מלס מכל המדות להשקאת פרדסים בשטה קליפורנית, תיעול עירוני ודרינוש

האחים סגל

תל-אביב ר' הס 27, תלפון 641

יום הששי

מאת עזמות

ועכשיו, רבותי, שאנו יודעים ומכירים במקצת מי הוא זה הפקיד החשוב - שנעלם פתאום ומה שמו ומהי דרך פרנסתו בגלוי ובסתרי וכיצד הוציא את הכסף מהכנק ועיגן את אשתו, עכשיו רוצים אתם אולי - מה - אולי? בודאי - שאני החתום מעלה אספר לכם בפרוטרוט את כל פרשת הענין מתחילתו ועד סופו ואת כל האמת לאמתיה.

מובן מאליו, שלא שאלתי מן המשטרה כדאר - היום את הארבע קושיות ואת השאלות הסטריאוטיפיות: האם ידוע למשטרה או האם לא ידוע למשטרה? ולא הכימית לתשובתה, שתבוא אייה יחד עם ענין יגור, אלא שפניתי ל"בולשת" שלי המוסרת לי תמיד את הפרטים בודיוות שלשה ימים לפני המעשה... דומני, שלא אחטא חלילה לחוקי העתונות ולא לחוקי הגמוס והאחיקטה, אם אגלה טפה ואפילו טפחים לקוראי, שהם תואבי-חדשות, מ"עסק-ביש" זה בלא נופך משלי ומשל אחרים, אלא דברים כהרעם מתמת שזהו, לפי דעתי, לא ענין פרטי בלבד אלא חומר לדרמה קטנה או גדולה מחיי-התערוכה שלנו בארץ, וכדי לזכות את ישראל, אספר לכם את פרשת הענין בקצרה:

מיסטר הנדרסון - כנראה, שלא נמצאה תמונתו של גבור-היום הזה באלבומי של בן-אבי ולפיכך לא נדפסה בעתו לפרסומי-ניסא כגון: תמונתו של צדיק הדור - אל קפונה - ראש השודדים האמריקנים, שממשלת ושיגטון אינה יודעת מה לעשות בו, או תמונתו של איינשטיין, להבדיל, או הצייר צוקר, כדרך שמפרסם דאר-היום הפריזי, כלומר ה-Matib כלל יום ויום את

גדולי העבריינים ואנשי השם - ובכן, מיסטר הנדרסון זה, עפ"י שמו ניכר כי אינו חלילה - נייטיב, לא יהודי ולא ערבי, כי אם בן לאותו גזע עילאה, שדם כחול נוול בעורקיו וויסקי-סודה - בגרגרותיו, ואעפ"י שאינו בן-ברית - מחותן - גדול הוא עמנו, מחמת שנשא לו למו"ט, לפני שנים אחדות, אשה עבריה, בת טובים, לא ע"י רב ולא ע"י כומר, להבדיל, אלא פשוט בממשלה, נשואים אזרחים, וכבכל נשואי-תערובת כאלו בארצנו, גדלה האהבה ביניהם עד - למעלה מהאזנים - וחיו ממש כזוג יונים, ה"יון" היה פקיד חשוב בממשלה ומצודתו פרושה על כל אוצרות בתי-הסוהר והמשטרה (Quartermaster בלע"ז) וככל פקיד גבוה מעשרת-השבטים היה מקבל ביודעים משכרת שמנה עם כל ה"תוספות" (Allowances בלע"ז), ובלא יודעים היה עושה "ביונים" ומוכר כרטיסי-גורלות של "מרוצ"י הסוסים" האנגלים בארצנו, ואת הרווחים היו מניחים מן הצד בבנק על שם האשה, וככה, רבותי, נמשכה האידיליה שנים ורחים עד... שראה, מה שרואים כל הגברים וביחוד משלהם, אשה אחרת, גם-כן יהודיה, שיש לה - כך אומרים - שם מבריק נוסח אשכנז וגם שתי עינים מבריקות, שני ילדים, שני אלפים פונטים ושלושה סטפורטים שונים בחיקה...

עד כאן מערכה א', ולהלן יסופר כיצד עשה "יברח" בעצם היום, איך שנה את שמו ונתלטל ובא לארץ מצרים ומשם הפליג למדינות הים.

ויהי היום - כל יוה"י היא צרה - ויבוא אל אשתו ויספר לה כי נוסע הוא לרגל עבודתו, לעזה והיא האמינה לו כי זה דרכו תמיד לנסע פה ושם in duty ובלא אמירת-שלום כמעט ובלא ברכת-פרידה כראוי ל"ג'נטלמן" ישב לו בחשאי במכוניתו ועשה את דרכו בנחת ישר ללוד, בואכה מצרימה... דודי חמק שבר כמאמר הצרפתי: Il a filé à l'anglaise

עברו שלשה ימים ושלושה לילות - והילד איננו, אז הרגישה האשה כי אסון בא עליה, כי מקרה לא-טוב קרה לה, אז הרגישה גם המשטרה, ואולם "הבורח" הרגיש אף הוא וכבר הספיק להפליג מפורט-סעיד באניה הנושאת עליה שם עברי: "ברח דודי" משיר השירים...

ורק בשבתו לבטח על אניה שלח מברק ירושלימה להודיע כי מטעמים יודעים ומובנים הוא נחפז לדרכו כיוצאי מצרים; הוא אינו מצטער חלילה שעזב את א"י ורק צר לו מאד שלא הספיקו לערוך לכבודו נשף-פרידה לפני צאתו מירושלם, כמו למברוגורדטו, אגב, בקש מאד שלא יטריחו את עצמם לחפשו, מחמת שכבר too late (אחרו המועד), ולמען השם ידרשו בנינו בשלום הבנק... ועל החתום, מיסטר ניוטון, כי זה שמו בפפורט החדש, אשר הזמין לו מחרל מראש...

ואולם לספור-המעשה הזה יש גם מה שקוראים Bouquets ולפיכך יסופר כאן בשביל ההיסטוריה כיצד עלה בידו להוציא בערמה ארבע מאות פונטים - סבין ותקילין מבנק גדול וחשוב בעירנו, כדי להוציא דבר מתוקן מתחת ידו ולהשלים את "חתיכת עבודתו" נגש כאומן אמתי לכלות את מלאכתו אשר עשה, מה עשה? בחצי או כחצי חודש אפריל הופיע פתאום באחד הבנקים, נגש אל האשנב ודרש למסור לו את הכסף שהיה מונח על שם אשתו, - Sorry (צר לי מאד), ענה לו הפקיד, הכסף מונח על שם רעיתך... היא צריכה לחתום... - Allright, ענה הפקיד החשוב בקרירות, הגברת שלי קצת חולה... אלקה ואביאה לך את חתימתה... לא היו רגעים מועטים, והבעל הופיע שוב תביא כח-והרשאה כתוב, ו"חתום" בידו זוגתו ככתבה וכלשונה באנגלית, והכל שריר וקיים, כשר וישר, כי נאמן הוא

מאד שהרי אינו נייטיב חלילה, לא יהודי ולא ערבי אלא - גנטלמן! ולמיתוש לא מיבעי...

הוא הגיש את הכתב ואת ה"חתימה" במתינות, המנהל חתם בבטחה - ומדוע לא? - והגובר מנה לו אחת ואחת, אחת ושתיים, אחת ושלוש, אחת וארבע מאות לירות, ה"גנטלמן" הודה לו ב"סמיל", אסף את המטבעות במתינות, תחבם לתוך כיסו לאט-לאט ויצא בצעדים מתונים, כדתגן: מתון מתון ארבע מאות זוזי, ואמנם זן מהר ועזב את הארץ לשמחות ואת ביתו לאנחות, העגונת דורשת ממנו "מוזות" ב-Palastin ומיסטר ניוטון מטייל לו (לא בגפו) בבירות אירופה וקאשר ימצאוהו ויביאוהו - אספר לכם הלאה!

Le roi est mort, vive le roi!

מת המלך, יחי המלך! ועד טלא הספיק הנציב השלישי לא"י, סיר ג'ון (צ'נסלור), להגיע לונדונה - נמנה כבר במקומו נציב רביעי לא"י, סיר רוג'ר (ספורט), בירושלם.

ומני זה בא לא ע"י מקדונלד ולא בלונדון המעטירה כי אם על ידי בן-אבי - הממליך מלכים" בדאר-היום ובירושלם הבירה.

הא כיצד? - הדבר פשוט מאד, אלבום גדול יש לו לחביבנו העורך הראשי ועשיר בתמונות מאלפי הגליפות הנמצאות במערכת, כנהוג בכל המערכות הגדולות, ומדי ערב בערב לפני סדור הדפים בעתון הוא מדסדף באלבום, עובר על פני כל ה"מענטשאלאך" וכשהוא מגלה איזה פרצוף מענינא-דיומא או דלילא הוא מצוה לנערה להמציא לו את ה"קלישה" עפ"י המספר שלו, ואח"כ הוא מוסיף את המסגרת...

אך הרשוני חביבי, לספר לכם אניקדוטה פשוטה, ואפשר גם ידועה לכם, אבל מבארת את הענין, מעשה בן-מלך, שלמד לירות ברובה, קלע אל המטרה החטיא... פעם יצא אל הכפר וראה על אחד הקירות עיגולים קטנים וגדולים וכדורי הרובה פגעו במרכז, בדיוק אל המטרה, השחומם מאד וצוה להביא לפניו את בעל-העיגולים אשר חננו האל בעין בוחנת וביד אומנת לקלע ישר אל המרכז.

האתה הוא בעל העיגולים האלה? שאל את הכפרי שהתיצב לפניו.

כן, הוד מעלתו.

והאיך אתה עושה לקלע בדיוק אל המטרה באמצע העיגול מבלי זוזי מינה או שמאלה אף כמלוא נימא?

הדבר פשוט מאד, ענה הכפרי, מקודם אני יורה אל הקיר ואחר-כך אני מוסיף את העיגול מסביב...

גם בן-אבי מוצא תחילה את התמונה ואח"כ הוא מוסיף לה מסגרת.

אגב דפדפו באלבום נתקל מסתמא, בתמונתו של סטורס ונזכר פתאם בבקורו האחרון בירושלם, צוה לנערה להוציא את הגליפה עפ"י המספר בשביל העתון, כנהוג, ואחר-כך הוסיף את המסגרת...

ומה יעשה בן-אבי לידידו סטורס - היה אומר: לנציב הרביעי לא"י, ואם סטורס הוא נציב, מי יהיה מזכירו? - לא בעל המכתב לויצמן כי אם קמפבל מאנ"ש ומת"א, וימליכהו תחת יאנג... קיסרוש הקדיח את תבשילו בענין הארכיבישוף מקנטרבורי וע"כ הורידו מעל כנו, ועכשיו הוא מדפדף שוב באלבומו ומחפש תמונה חדשה כדי להמליך תחת קיסרוש בעירנו.

(הושך בעטו ד')

המו"מ נפסק

המ"מ לתכנית הפתוח בין פספילד וויצמן נפסק.
סוף סוף. ואנו הלא דרשנו שלא להתחיל את המ"מ.
היינו דאמרי אינשי: טוב הבא מאוחר...

פקיד הסוכנות עוזב את הארץ

מר לוינסטיין שפוטר וקבל פצויים בסך 500 לא"י. מחוץ לסכום של קופת הפנסיה וכו'. עוזב את הארץ.
ככה עבדו פקידנו הגדולים והחשובים בסוכנות במסירות ובהקרבה עצמית בשביל העם העברי. כיו שקבלו משכרות שמנות.
אבל כשפסקה השמנת - הם עוזבים את הארץ כי איזה ענין יש להם בכלל בארץ מלבד קבלת משכורת?
צאתך לשלום. מר לוינסטיין. הבל שבאת!

נרכו של הספר החשוב הזה

אל תניח את כספך על קרן הצבי

אמרו רז"ל כונתם היתה אך ורק להיות זהירים בהשקאת כסף ובכזו לקיים את הזהרתם אפשר רק בפנותך למשרדו של הא' א. ד. מזרחי
הבקי במצב בארץ ובמקומות השקעת כספים בסוחרים. שליש בקרקע: היינו בבתיים בת"א עם הכנסה של 12% ובבתי נוי (לוקסוס) במחירים נוחים שליש בקרן בטוחה: היינו נגד משכנתאות על נכסי דלא נידי בכל מקומות בארץ וההפך מזה כל מי שזקוק להלוואה נגד משכנתאות על נכסי דלא נידי ובכלל בכל עניני השקעת כספים נא לפנות למשרדו של א. ד. מזרחי דרך יפו-ת"א 14, ת"ד 24, תלפון 177 או לביתו הפרטי, ר' סירקין 21-תל נורדוי

גניזת תלמוד

ז. לינצקי

תל-אביב, רחוב אחד העם, מול הגמנסיה הרצליה. רחיצת ראש.
מבחר גדול של כל מיני בשמים וצרכי טואלטי.

אדמת שלחין...

קמוץ בהוצאות!!

בכדו קטין את ההוצאות הכרוכות הקשורות בסדור ההשקאה אנו ספנים את תשומת לב הסעונים וביחד הפרדסנים לצנורות המשושמים עם ברנים חדשים הנמכרים אצלנו במחירים הכי זולים ובאחריות מלאה בואו והוכחו בנכונות הדבר ר' מזרחי 6 מרכז מסחרי

(Place de l'Opéra) אשר למול האופירה.

הגלון היחיד בניקיונו ובשרותו הנפלאים. הוכאו בו התקונים הכי-מודרניים והתנאים נוחים מאד. בעל-המלון עומד לשרות אורחים ומבקריהו בהמצאות ידיעות ופרטים לכל הנוסעים למצרים הן לשם צסק והן לשם חיירות. בעל המלון ש. בלום.

יקהל החיפאי

החל מהשבוע יתקבל השבועון "במערכה" בחיפה בכל יום ששי בשעה 3 אחה"צ וכו בזמן יתחלק. ככבוד רב אליהו בנימין כהן סוכן לחיפה הסכיבה ת. ד. 73

מודעה

הננו להודיע לכל המשתתפים בקונקורס "רדיו פרומין" שהתוצאות הקונקורס הזה תהינה ידועות ביום 20 לחדש מאי ש' ז' אחרי ישיבת הועדה

ושות, כפי שחושבים כטעות. אלא חמרה בן יהודו במאמרה שהופיע בשבוענו ג' גליון ג', מערב-פסו תחת השם: "מי ימלא את מקומו של ויצמן" אבל מפני שע"פ מקרה חל להיות בראשון לאפריל לא האמין הקהל לידיעה זו וחשב אות: ל...צחוק, ואולם וריון מסדימין ובא-כחו של הנייר-רן סיימס" בירושלם קרא את עתוננו לא בראשון לאמריל כי אם למחרתו ושלח את הידיעה שלנו במברק ישר לעתוננו מניו-יורק וככה עשתה לה כנפים במהירות הבזק. לא עברו 24 שעות והיא נתפסטה בעולם עד שהגיעה לעתונים היומיים בעירונו. הם הדסיסו אות: בשם הכתבים שלהם, כנהוג, ולא ידעו כי ה"בוטסה" הזו באה לעולם מתוך המערכה שלנו... וכאשר הגיעה הפצצה לאזניו של ג'מס רוטשילד בעצמו- נבהל. הוא חשב לשמור את הסוד עד הכנסיה הבאה ולא ידע כי שמים וארץ יחד נשבעו שלא ישאר סוד כמוס בא"י, מה עשה? - הלך ושלח "הכחשה" מדינית. אבל מבטיח אני לכם, רבותי, הפסחה נאמנו ומיוסדת על "שחור-על-גבילבן" כי בקרוב בימנו תבוא "הכחשה להכחשה". נחיה ונראה. אגב, מודיעים העתונים כי סוף-וויזול "יעדף" בקרוב מכאן ויטוס בצפלין לקוטב הצפוני, אין זאת כי אם חבריו במערכת סדרו לו בכונה את הנסיעה הקטנה הזו... והמחזה יהיה נהדר: הצפלין הגרמני מלמעל ו בשמים, הצוללת האנגלית מתחת במים ובאמצע "העם" הריביונסטי מירושלם... נדפס בדפוס "העברי" של יחיאל, ורקר ירושלינו.

המורה כי אם - פא-רוסקי! ודוק משירי הקוזקים הפגורומציקים מדון הרוסית... ולא רק ה"רוסיים" וה"אנגלים" וגם ה"מג'אריים" שלנו מזלזלים בלשוננו כי אם גם רב בישראל ובירוש-לם עושה בת שמות. אחד מנושאי-כלי הביא לי עכשיו מודעה משולשת, שהסיר בעצם ידו מעל דלת אחת הבתים "להשכיר" אשר במקור-ברוך, רחוב שלר, וזו לשונן ממש מודעה א' דירות היותר טובים עם הקניית הנצרכים להשכיר לשאל את הרב ר"ש... (בבית זה בקומה עליונה). מודעה ב' דירות להשכיר עם כל התינות, רק דבור אחד. מודעה ג' דירות להשכיר עם כל התינות, לפנות לרב וכו' ואם חושבים אתם, רבותי, כי אלה הן חידות לתשבץ או שיש ליהודי זה חנויות להשכיר-אינכם אלא טועים. כונתו היתה פשוט להגיד כי יש לו דירה עם כל התינות, אבל בהיות שהרב האמרי-קני דגן כותב "נח" בשבעה שבועים עשה שבוע שמיני והפך צת ה"נחיות" ל"חניות". וזהו ה"לשון-קדש" של רבניך, ישראל!... ולסוף, מלים אחדות כמו שאומרים Pro domo suo הידעתם, רבותי מי "המליך" ראשונה את ג'מס רוטשילד תחת ויצמן? ומהיכן בא כל הטרם הזה וה"הכחשה" של רוטשילד? לא בן-אבי בעתוננו ולא הפבריקה של ויזל

הי"ו, כדרך שכנינו חרבים בכפר בשעה שהם רוקדים את ה"דבקה" שלהם... אני חושב כי משה סמילנסקי מרחובות היה שוהק (שלוקערצען בלע"ז) כל אותו הלילה, כמספר הפעמים שהזכירו את "כאוואג'ה מוסה" (שמו הספרותי) בעטרות... ה"פנסיוה" היפה הזו נמשכה כשעה שלמה ואף מלה עברית אחת לא נשמעה בשירה. גם פני הלבנה עם כל הסנטימנטאליות שלה, חורו הפעם מכעס ועננה קלה עברה פתאום על פניה, כאילו התבישה בצעירינו וביחוד בצעירותינו אלה... יהודי אחד חדש, כנראה, פנה אלי בעינים דומעות ושאל: האם זהו ה"נבי-מוסה" של היהודים? האם זהו הנוער שלנו?... ואחד מתושבי המושבה הסביר לי כמתנצל כי ה"נוער" הזה אינו שייך ל"עטרות" ורק אורחים הם מהעיר. הרוקדות לא מבנות המושבה הן כי אם מהסתר-רות צעירות עבריות אשר בירושלם עיהק. וראו זה פלא: הצעירות ה"עבריות" האלו מפספסות אנגלית, עורכות נשפים במלון גרמני ושרות ערבית במושבה עברית... ואנחנו חשבנו לתומנו כי הדור הצעיר שלנו אינו מסוגל כלל להתבללות עם בני-דודנו, עמי-הארץ. ואנחנו האמנו כי צעירינו וצעירותינו הם בעלי-נפש בעלי-שכל, בעלי תרבות יותר גבוהה משל שכנינו. ולסוף וכינו ל"נבי-מוסה" שלנו לכל דקדוקיו ופרטיו... אבל, רבותי, מה צדקה יש לנו להתרעם על הנוער אם הגדולים צעקו ככרוכיא - כן אזכה לשמע שופרו של משיח-בנשף-הזמרה של יהודית שלונסקי בירושלם: קרוסיים פא-רוסקי ו"לומר, שירי לנו רוסיית, לא שירים עברים חלילה ולא שירי-

אברבנל" שהתחפש למורה בדאר-היום וכתב נגד הפקידים ואפילו לא נכדתו של אברבנל, בעל ה"ראי-נע-יעדן" בת"א, כי אם - בל אחטא בלשוני - תמונת איזה ספרדיה צעירה, שפגשתי כמדומני, בקפה "וינה" או בנשף המכבים... בפנקסי הקטן רשום השם "עטרות" - סימן לדבר, שעלי לדבר על ההדלקה שהיתה במושבה זו בל"ג בעומר, ולא כיכ על ההדלקה כמו על-ה"נבי-מוסה" שחגגו שם הצעירים והצעירות שלנו בשעת ההילולא... כשהגענו לשם בליל שני העבר, ליל ההילולא, מצאנו בבקעה הקטנה אשר ליד הבנין החדש של קרן-העזרה, מדורה גדולה ויפה והלהבה עלתה השמימה למול הירח, שבא אף הוא, כנראה, להשתתף בשמחה ומסביב למדורה חבר נערים ונערות מגיל 15 שנה בערך, שבאו מירושלם עיהק, בשלש מכוניות צבוריות כדי "לבלות" קצת ב"קלנדיה"... הבחורים והבחורות הקיפו את המדורה ויצאו במחולות ה"רונדו" כשהם אחוזים ושלובים זה בזה, כנהוג, ופתחו כלם בשירה ערבית. אלה אומרים: "יא כאלילי, יא מאילילי" ואלה עונים בקול ענות גבורה ובהדגשה חברונית: "יא כאוואג'ה מו"רסה" וככל אשר גדלה הלהבה עלתה גם ההתלהבות, העיגול נעשה יותר דחוק, הרגלים הורמו מלמעלה ראש והשירה הערבית נשמעה על פני כל המושבה בקול רם הבוקע שמים: "יא כאוואג'ה מו"רסה" והפזמון הזה נשנה וחור כסיהם כמה מאות פעמים, בלי ליאות ובלו סוף, רק ב"נואנצים" שונים ובשנויים קלים ובהוספת קריאות של התפעלות - היו

(המשך סעמור א) - העיקר היא התמונה והמסגרת באה אח"כ כעיגול מסביב... האולם הצרה היא, שלא תמיד מתאימה המסגרת אל התמונה ויש אשר-מעשה שטן-מתחלפות "היוצרות". דרך משל: לכבוד חתונתו של מלך בולגריה עם בחירת לבו ג'יאובנה הנסיכה האיטלקית צנה בן אבי נערה להוציא את תמונת הנסיך אומברטו מאיטליה, שהתחתן למד"ס עם בת-המלך מבלגיה בתוך הותיקן הקתולי, ולמטה היה כתוב באותיות גדולות: "נשואי מלך בולגריה", שהוא אורתודוכסי גמור. כנראה, שבן-אבי מנסה לקרב בין הקתולים והאורתודוכסים ברומא, ומתי ינסה לעשות זאת בירושלם?... ולא רק חלופי יוצרות כי אם גם חלופי שמות. דאר-היום הודיע משום מה כי הצגתו של "ברוך-הצוענים" תהיה בנצחו של יוהאן ג'ונסון הכל שואלים: מה יעשה גולינקין ואפשר שגם זו לטובה, יתכן, שהמצנח ג'ונסון יביא על במת האופירה שלנו "סוליסטים" ממדרגה ראשונה ולא ממדרגה שניה ושלישית, ואולי יביא לנו "פרימאדונה" אמיתית ואפשר שהאופירה תציג חזיון רציני ולא איזו "שטיטקא" צוענית... ואחרון חביב, זוהי תמונת דניאלה, שנתפרסמה בשבוע זה ב"פלטין-וויקלי" האנגלי-המחודש. מתחת לתמונה כתוב "דניאלה, גבורת המאהב בשם המושיעה" של בן-אבי, ואולם לי נדמה כי גם זוהי "מצאה" מן האלבוים הידוע... לדעת, אין זו נינה ונכדה של דון אברבנל האגן מסרד, אף לא מ"דון-